

3. møde

Fredag den 27. marts 1998 kl. 10.00

Dagsorden

Forhandling om redegørelse nr. R 1: Statsministerens redegørelse ved Folketingets åbning.

(Redegørelsen givet 25/3 98. Meddelelse om forhandling 25/3 98).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Justitsministeren (Frank Jensen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien, retsplejeloven og straffeloven. (Revision af psykiatriloven m.v.).

(Lovforslag nr. L 36).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til justitsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om udviklingen i EU's indre og retlige samarbejde, herunder hvilken betydning Amsterdamtraktaten kan få for udformningen af en EU-flytningepolitik, udbygningen af EU's politisamarbejde og for den danske undtagelse på dette område?«
(Forespørgsel nr. F 1).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til økonomiministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om Danmarks forhold til euroen,

Euro-X-Rådet og ordningen med en fælles valuta?«

(Forespørgsel nr. F 2).

Medlemmer af Folketinget Tom Behnke (FP), Kim Behnke (FP), Thorkild B. Fransgaard (FP) og Kirsten Jacobsen (FP) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til justitsministeren:

»Hvad agter regeringen at foretage sig for at få optrævlet det autonome miljø i København – herunder hindre uroligheder i forbindelse med EU-afstemningen den 28. maj 1998?«
(Forespørgsel nr. F 3).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvnald (SF) og Jes Lunde (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til forsvarsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om de planlagte besparelser på forsvaret?«
(Forespørgsel nr. F 4).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvnald (SF), Jes Lunde (SF) og Ole Sohn (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til socialministeren, arbejdsministeren og bolig- og byministeren:

»Hvad planlægger regeringen af konkrete initiativer for at imødegå polarisering og udstødelse af store grupper fra samfundslivet?«
(Forespørgsel nr. F 5).

Medlemmer af Folketinget Margrete Auken (SF), Aage Frandsen (SF), Jes Lunde (SF) og Anni Svanholt (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til trafikministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om problemerne i det københavnske minimetroprojekt?«
(Forespørgsel nr. F 6).

Medlemmer af Folketinget Kristen Touborg (SF), Jes Lunde (SF) og Villy Søvnald (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til finansministeren og indenrigsministeren:

»Vil regeringen ved de kommende forhandlinger om den kommunale økonomi sikre økonomi til at indfri løfterne om bedre forhold for syge, ældre og børn?«
(Forespørgsel nr. F 7).

Den eneste sag på dagsordenen var:
**Forhandling om redegørelse nr. R 1:
Statsministerens redegørelse ved Folketingets åbning.**
(Redegørelsen givet 25/3 98. Meddelelse om forhandling 25/3 98).

Formanden:

Jeg gør medlemmerne opmærksom på, at det er min agt at tilstræbe en pause i forhandlingerne mellem kl. 12 og kl. 13.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Socialdemokratiet sagde, at valget den 11. marts var et valg mellem to veje: de borgerliges vej med ufinansierede skattelettelser og gode gaver til alle og vores vej, hvor bedre tider bruges til at gøre hele samfundet bedre. Det var også et valg mellem to menneskesyn: deres med vægt på den stærkes ret og egoismen og vores med vægt på medmenneskelighed og solidaritet.

Det var vores vej, der vandt. SR-regeringen fik uændret mandattal og kan fortsætte, en sejr, der er forpligtende over for alle danskere. Vi får et stort ansvar, men ser frem til at skabe nye politiske resultater.

VK-alternativet blev svækket med 11 mandater. Vælgerne dom blev et klart nej. Vælgerne sagde nej til et samfund med discount til de mange og luksus til de få. Pengepungens tykkelse skal ikke være afgørende for fri og lige adgang til ordentlig sygehusbehandling, ordentlig ældreomsorg, en god skolegang m.v.

Vælgerne sagde dermed ja til et Danmark for alle. Med Danmark i fremgang kan vi få mere kvalitet i velfærden, få plads til alle på arbejdsmarkedet, uddanne alle i fremtiden, få råd til de ting, der ikke kan måles i penge, gøre Danmark grønnere og være aktive i verden. Det er de socialdemokratiske mål på vej mod fremtidens samfund.

Resultaterne er markante. Danmark er på ret køl. Gennem de sidste fem år, hvor Socialdemokratiet har haft regeringsansvaret sammen med De Radikale, er der kommet styr på samfundsøkonomien. Danmark har i dag Europas måske stærkeste økonomi, der er fremgang i økonomi og beskæftigelse, og arbejdsmarkedet fungerer bedre nu, men kan komme til at fungere endnu bedre. Vi skal have ledigheden endnu længere ned. De ledige skal hurtigere i gang med job og uddannelse.

Mange steder i Danmark er praktisk talt alle i arbejde. Der er skabt øget velfærd og bedre offentlig service inden for sygehusområdet, børnepasning, ældreomsorg og uddannelse. Vi er i gang med at rette op på ti års borgerligt styre, hvor velfærden blev udhulet.

Danmark er i fremgang, og vi skal holde fast i fremgangen. Vi vil, at Danmark skal være et foregangsland, hvor der skabes endnu mere plads til den enkelte, og hvor vi samtidig videreudvikler et stærkt fællesskab ved at give den enkelte tryghed og styrke til at klare de store forandringer, som Danmark står over for på tærskelen til den 21. århundrede. Visionen er klar. Danmark kan blive et bedre land at leve i og arbejde i for alle, samtidig med at vi overleverer et bedre samfund til den næste generation, et samfund, hvor både miljø- og pengegæld bliver mindre.

Forårets største politiske opgave ligger imidlertid uden for Christiansborgs mure, nemlig folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten den 28. maj. Socialdemokratiet vil give Amsterdamdebatten førsteprioritet i de kommende måneder. Folkeafstemningen er for os af afgørende betydning, og vi er parat til at sætte alle kræfter ind i debatten.

Amsterdamtraktaten er en klart bedre traktat end den tidligere, den er et skridt i den rigtige retning, en traktat, som bærer tydeligt præg af danske fingeraftryk, af danske værdier. Med styrkelsen af miljø, beskæftigelse og åbenhed kan vi begynde at tale om den danske vej også i Europa. De nye spilleregler for samarbejdet stiller de danske mærkesager langt stærkere, end Maastrichttraktaten gjorde, samtidig med at vores forbehold står ved magt.

Med udsigten til optagelsen af de central- og østeuropæiske ansøgerlande kan vi tale om EU som et fredens projekt. På baggrund af den ny traktat om udvidelsen er udvidelsen gået i gang. Alle de øst- og centraleuropæiske lande